

CARME LES RUTES DE L'AIGUA

INTRODUCCIÓ

El municipi de Carme està situat al bell mig d'una vall formada per la riera que porta el nom del poble. A una banda té la serralada d'Orpinell i, a l'altra, la serra de Collbàs. Això dota el municipi d'un extens patrimoni natural i paisatgístic, el qual es pot descobrir a través de les tres rutes de l'aigua que s'han senyalitzat.

Es tracta de tres recorreguts molt accessibles que tenen el seu origen al nucli antic de la població, concretament a l'edifici de l'antic escorxador, rehabilitat com a centre d'interpretació del poble.

Ajuntament de Carme

1 ITINERARI DE LA RIERA CAP AL MOLÍ MAJOR

Temps: 1-2 hores
Distància: 4 km
Dificultat: Baixa

2 ITINERARI DE COLLBÀS

Temps: 1-2 hores
Distància: 4,6 km
Dificultat: Mitjana

3 ITINERARI DEL REC

Temps: 1 hora
Distància: 4,4 km
Dificultat: Baixa

CARME LES RUTES DE L'AIGUA

Ajuntament de Carme

Centre d'interpretació de Carme L'ESCORXADOR

Generalitat de Catalunya

Diputació Barcelona

Unión Europea
Fondo Europeo de Desarrollo Regional
"Una manera de hacer Europa"

CARME LES RUTES DE L'AIGUA

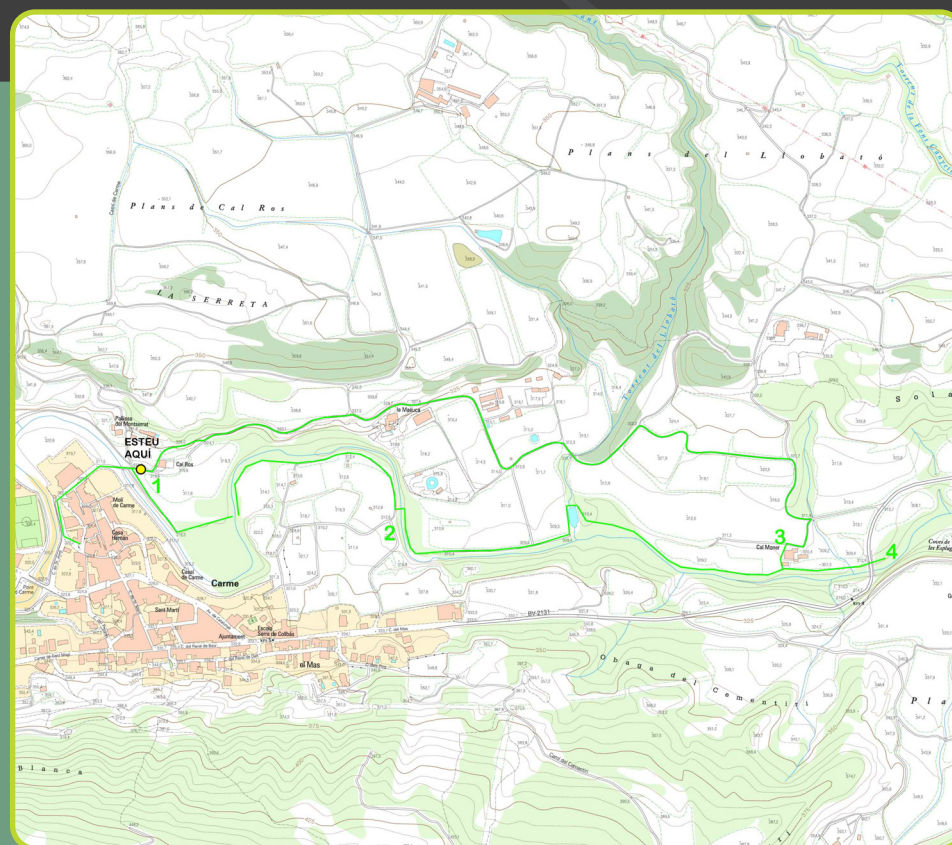

Ajuntament de Carme

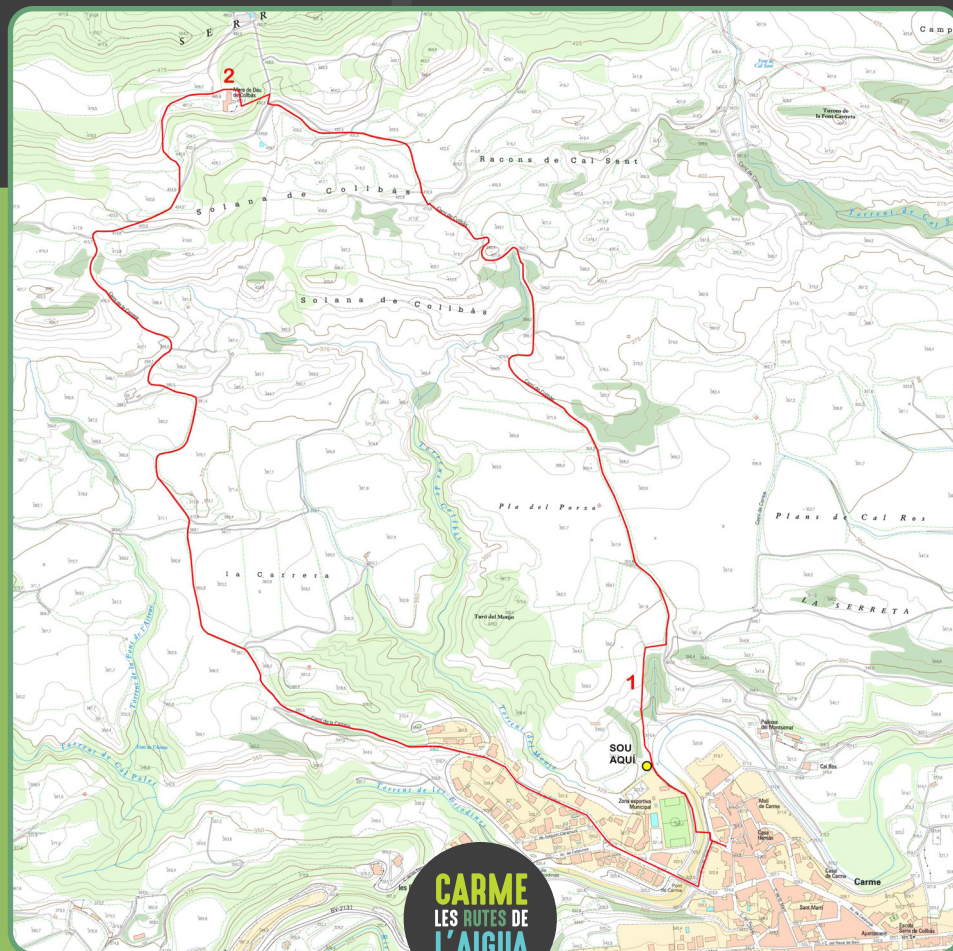
1 ITINERARI DE LA RIERA CAP AL MOLÍ MAJOR

L'itinerari del Molí Major, amb un recorregut d'uns 4 quilòmetres, és urbà fins arribar al gual que travessa la riera a prop de Can Ros, un espai on, precisament, hi ha les restes dels primers poblements del municipi. Ho demostra el fet que al pla superior s'hi han trobat restes romanes i sota la casa s'hi va descobrir l'antiga església preromànica de *Sant Marti de Kasma*, que tal com han demostrat les excavacions arqueològiques, estava envoltada per un alou medieval. L'itinerari continua cap al Molí Major, i tant hi podem anar per la riba de la riera com pel camí que puja cap a la Masuca. El Molí Major és un característic molí paperer que testimonia el passat industrial del municipi. Construït el 1735, compta amb una estructura molt característica dels molins paperers del segle XVIII, amb soterrani, part central i part superior amb gran quantitats de finestres. Des d'aquí el camí continua cap a la resclosa de les Esplugues, des d'on podem observar les coves del Balç de Les Roquetes, que l'aigua ha esculturat al llarg dels anys. Un indret que ara s'ha convertit en recer de la fauna autòctona i que probablement havia estat un habitatge d'època prehistòrica, tant per a humans com per a animals. Ja de tornada, el camí creua un frondós bosc de ribera i, després de trobar la passarel·la de la Font del Cargol, continua fins a arribar al punt d'inici.

2 ITINERARI DE COLLBÀS

Una altra de les rutes és la que porta fins al santuari de Collbàs, a través d'un breu recorregut de poc més de quatre quilòmetres i mig. S'hi accedeix per darrera la zona esportiva i a través del camí que puja fins a les planes de la Solana. El santuari de Collbàs, del s. XVIII, està situat a dalt la serra que porta el mateix nom, a uns 460 metres d'altitud. Aquest espai és un extraordinari mirador de tota la vall de Carme i Orpí i des d'aquí es pot acabar d'arribar fins a la carena de la Serra de Collbàs, on hi ha les anomenades "lenties" o fòssils de nummulits de l'escull coral·lí de l'eocè. També hi ha altres restes fòssils de fauna com cargols, petxines, coralls i crancs. La tornada es fa per una pista planera on, igual que en el camí d'anada, destaquen diferents espècies de vegetació guixenca, que és un hàbitat protegit per la Comunitat Europea.

3 ITINERARI DEL REC

La tercera ruta de l'aigua ens porta pel Rec de Carme. Parteix, com les altres, del Centre d'Interpretació Turístic de l'antic Escorxador i va seguint el Rec, primer pel centre del municipi i, després, pel seu entorn fins a arribar al Collet Roig, i mes enllà s'endinsa al terme d'Orpí. Pel camí es troben espais naturals amb accés a la riera. Ara bé l'atractiu principal d'aquest recorregut és, evidentment el Rec de Carme, un element patrimonial del qual no es coneix la data de construcció, però que ja es troba documentat des del 1214. Es tracta d'un petit canal artificial que té un recorregut de gairebé 5 km que va propiciar la formació del municipi i ha estat la base de les activitats econòmiques. Tradicionalment, l'aigua del rec servia per a múltiples usos, des de regar les terres, per moure els trulls de moldre olives, per refredar els alambins de les fassines d'aiguardent o per rentar la roba i els draps dels paraires: Era, doncs, la força motriu per fer funcionar els diferents molins fariners, drapers i paperers, dels quals es té constància de la seva existència a Carme des del segle XI.

